

Załącznik
do uchwały nr 45/19
Rady Miasta Torunia
z dnia 10 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

18 października 2018r. do Rady Miasta Torunia wpłynęło pismo od Wojewody Kujawsko-Pomorskiego w Bydgoszczy przekazujące pismo z dnia 4 października 2018r. Wojewoda uznał je za skargę na Dyrektora Toruńskiego Centrum Świadczeń Rodzinie w Toruniu.

Przewodniczący Rady Miasta Torunia przekazał ją do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Torunia celem jej zbadania i przygotowania projektu uchwały Rady rozstrzygającej zasadność skargi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432 i poz. 2500) oraz art. 227 w zw. z art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018r. poz. 2096) do rozpatrzenia skargi na prezydenta miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych właściwa jest rada gminy.

Skarga dotyczy niewłaściwego postępowania, w ocenie Skarżącej, przez Dyrektora Toruńskiego Centrum Świadczeń Rodzinie w Toruniu przy przyznawaniu świadczeń wychowawczych oraz rodzinnych.

Po zapoznaniu się ze skargą, z wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora Toruńskiego Centrum Świadczeń Rodzinie w Toruniu z dnia 9 listopada 2018r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła na posiedzeniu w dniu 2 stycznia 2018, że skarga dotyczy świadczeń wychowawczych oraz rodzinnych, pobieranych na przestrzeni kilku lat.

1. Ustalenia w zakresie świadczenia wychowawczego (500+):

a) Okres świadczeniowy 2016/2017 (1.04.2016 do 30.09.2017r.)

W dniu 1.07.2016r. Skarżąca złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na okres 2016/2017 na swoją córkę. Decyzją z 24.08.2016r., przyznano świadczenie wychowawcze na okres od 1.04.2016r. do 30.09.2017r. i wypłacono je zgodnie z harmonogramem wypłat. W sierpniu 2016r. nastąpiła wypłata świadczenia za okres od 1.04.2016r. do 31.08.2016r. - kwota 2 500,00 zł. Od września 2016r. do września 2017r. świadczenie wychowawcze wypłacane było w okresach miesięcznych.

b) Okres świadczeniowy 2017/2018 (1.10.2017 do 30.09.2018r.)

W dniu 31.08.2017r. Skarżąca złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na okres 2017/2018 na swoją córkę. W oświadczeniu z 31.08.2017r. Skarżąca wskazała, iż jej córka w 2016r. nie pracowała i nie wykonywała żadnej pracy zarobkowej, co było sprzeczne z danymi pozyskanymi samodzielnie drogą elektroniczną (zlecenie udostępnienia danych z ZUS o składkach). W związku z powyższym pismem z 23.10.2017r. wezwano Skarżącą do uzupełnienia brakujących dokumentów. W dniu 23.10.2017r. wystosowano pismo do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z zapytaniem o wysokości składki zdrowotnej odprowadzonej w roku 2016 z tytułu pobieranej przez Skarżącą renty, ponieważ nie ma możliwości pozyskania powyższych danych samodzielnie drogą elektroniczną. W dniu 15.11.2017r. Skarżąca uzupełniła wniosek o brakujące dokumenty, a następnie decyzją z dnia 21.11.2017r. przyznano świadczenie wychowawcze na okres od 01.10.2017r. do 30.09.2018r. na rzecz córki Skarżącej. W dniu 28.08.2018r. Skarżąca złożyła oświadczenie, z którego wynika, iż jej córka z dniem 17.01.2018r. podjęła zatrudnienie oraz dołączyła zaświadczenie od pracodawcy o dochodzie netto za miesiąc luty 2018r., który wyniósł 1 808,10 zł. Uzyskanie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, oznacza uzyskanie dochodu w myśl art. 2 pkt 20 lit. c

ustawa z 11 lutego 2016r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018r. poz. 2134 i poz. 2354). Zgodnie z art. 7 pkt 3 cytowanej wyżej ustawy w przypadku uzyskania dochodu przez członka rodziny, po roku kalendarzowym poprzedzającym okres, na jaki ustalane jest prawo do świadczenia wychowawczego (po 2016r.), dochód ustala się na podstawie dochodu członka rodziny powiększonego o kwotę osiągniętego dochodu za miesiąc następujący po miesiącu, w którym nastąpiło uzyskanie dochodu, jeżeli dochód ten jest uzyskiwany w okresie, na jaki ustalane lub weryfikowane jest prawo do świadczenia. W związku z powyższym w dniu 20.09.2018r. dokonano przeliczenia dochodu z uwzględnieniem dochodu uzyskanego przez córkę Skarżącej za miesiąc luty 2018r. Po dokonanych przeliczeniach dochód na osobę w rodzinie przekroczył, określone ustawą kryterium dochodowe (800,00 zł) o 297,51 zł. Stosownie do treści art. 20 ust. 1 w/w ustawy w przypadku wystąpienia zmian mających wpływ na prawo do świadczenia wychowawczego osoba otrzymująca świadczenie wychowawcze jest obowiązana do niezwłocznego powiadomienia o tym organu właściwego wypłacającego to świadczenie. We wniosku o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego z dnia 31.08.2017 r. Skarżąca została poinformowana i pouczona o warunkach przysługiwania prawa do świadczenia wychowawczego. Skarżąca podpisała również oświadczenie, że w przypadku zmian mających wpływ na prawo do świadczenia wychowawczego, w szczególności zaistnienia okoliczności związanych z uzyskaniem dochodu lub wystąpienia innych okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia wychowawczego, w tym związanych z koniecznością ponownego ustalenia prawa do świadczenia wychowawczego, osoba ubiegająca się jest obowiązana niezwłocznie powiadomić o tych zmianach podmiot realizujący świadczenie wychowawcze. Niepoinformowanie organu właściwego prowadzącego postępowanie w sprawie ustalenia prawa do świadczenia wychowawczego o zmianach, o których mowa powyżej, może skutkować powstaniem nienależnie pobranych świadczeń wychowawczych, a w konsekwencji koniecznością ich zwrotu. Informacja dotycząca warunków nabywania prawa do świadczenia wychowawczego znajduje się również w pouczeniu decyzji z dnia 21.11.2017r. Zatem uznać należy, iż organ przyznający świadczenia oraz realizujący ich wypłatę w sposób prawidłowy i wystarczający pouczył Skarżącą o warunkach przysługiwania świadczenia wychowawczego oraz o obowiązkach spoczywających na wnioskodawcy. Zauważyć należy, iż o tym, że córka Skarżącej podjęła zatrudnienie z dniem 16.01.2018r. (zgodnie z zaświadczeniem pracodawcy z dnia 27.08.2018r.), o czym Skarżąca poinformowała Toruńskie Centrum Świadczeń Rodzinie w Toruniu dopiero w dniu 28.08.2018r. W związku z powyższym, decyzją z dnia 20.09.2018r. uchylono powołaną decyzję ostateczną z dnia 21.11.2017r. na mocy której Skarżąca nabyła prawo do świadczenia wychowawczego na rzecz dziecka ze względu na przekroczone kryterium dochodowe.

c) Okres świadczeniowy 2018/2019 (1.09.2018 do 30.09.2019r.)

W dniu 28.08.2018r. Skarżąca złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na rzecz swojej córki. W dniu 30.10.2018r. wystosowano do Skarżącej zawiadomienie o niezalatwieniu sprawy w terminie z powodu konieczności przeprowadzenia dalszych czynności, tj. uzyskania informacji z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wysokości składek na ubezpieczenie zdrowotne, odprowadzonych w roku 2017 z tytułu pobieranej przez Skarżącą renty. 16 listopada 2018 została wydana decyzja negatywna ze względu na przekroczone kryterium dochodowe.

2. Ustalenia w zakresie świadczenia rodzinnego:

a) Okres zasiłkowy 2016/2017 (od 1.11.2016r. do 31.10.2017r.)

Skarżąca złożyła wniosek o ustalenie prawa do zasiłku rodzinnego wraz z dodatkiem z tytułu samotnego wychowywania dziecka i rozpoczęcia roku szkolnego na okres zasiłkowy 2016/2017 w dniu 28.09.2016r. Przeprowadziwszy analizę merytoryczną zgromadzonej dokumentacji ustalono, iż zostały spełnione przesłanki przewidziane ustawą uprawniające do

pobierania zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami i wydano decyzję z dnia 29.11.2016r., przyznającą prawo do wnioskowanych świadczeń na okres od 1.11.2016 r. do 31.10.2017r.

b) Okres zasiłkowy 2017/2018 (od 1.11.2017r. do 31.10.2018r.)

W dniu 11.09.2017r. Skarżąca złożyła wniosek o ustalenie prawa do zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami na okres zasiłkowy 2017/2018. Po zebraniu dokumentacji i ustaleniu stanu faktycznego wydano decyzję w dniu 25.11.2017r. przyznającą prawo do wnioskowanych świadczeń od 1.11.2017r. do 31.10.2018r. W pouczeniu przywołanej decyzji Skarżąca została powiadomiona o konieczności niezwłocznego informowania Toruńskiego Centrum Świadczeń Rodzinie w Toruniu o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do przyznanych świadczeń, zgodnie z art. 25 ustawy z 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018r. poz. 2220 i poz. 2354). Taka informacja znajduje się również we wniosku z dnia 11.09.2017r., zapoznanie się z którą Skarżąca potwierdziła własnoręcznym podpisem. W dniu 28.08.2018r. Skarżąca złożyła w Punkcie Informacyjnym Urzędu Miasta Torunia przy ul. Poznańskiej zaświadczenie, z którego wynika, iż córka Skarżącej z dniem 16.01.2018r. podjęła zatrudnienie. Z uwagi na zmianę stanu faktycznego należało ponownie przeliczyć dochód rodziny w oparciu o przepisy cytowanej ustawy o świadczeniach rodzinnych. Zważywszy na przekroczenie kryterium dochodowego, w dniu 20.09.2018r. decyzją uchylono prawo do pobieranych świadczeń w okresie zasiłkowym 2017/2018. Ostatnia wypłata świadczenia nastąpiła w sierpniu 2018r.

Ponadto Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Torunia ustaliła, że Skarżąca decyzją z dnia 08.12.2015r. była zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń rodzinnych na łączną kwotę 5 525 zł + odsetki. W okresie od sierpnia 2016r. do maja 2017r. świadczenia były w całości potrącane z bieżących wypłat świadczeń rodzinnych, natomiast od listopada 2016r. do kwietnia 2017r. dodatkowo z bieżących wypłat świadczeń wychowawczych (łącznie Skarżąca spłaciła nienależnie pobrane świadczenia na łączną kwotę 6 179,15 zł). W okresie od czerwca 2017r. do sierpnia 2017r. świadczenia były wypłacone zgodnie z harmonogramem wypłat ustalonym przez Centrum.

c) Okres zasiłkowy 2018/2019 (od 1.11.2018r. do 31.10.2019r.)

W dniu 28.08.2018r. Skarżąca złożyła także wniosek o ustalenie prawa do zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami na okres zasiłkowy 2018/2019. 4 grudnia 2018r. została wydana decyzja negatywna ze względu na przekroczone kryterium dochodowe.

W związku z powyższym skargę z dnia 4 października 2018r. na Dyrektora Toruńskiego Centrum Świadczeń Rodzinie w Toruniu Rada Miasta Torunia uznaje za bezzasadną.

Jednocześnie z uwagi na to, iż skarga została uznana za bezzasadną, ponowienie jej w tej części bez wskazania nowych okoliczności spowoduje, zgodnie z art. 239 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, iż Rada Miasta Torunia podtrzyma swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącej.

Dodatkowo Rada Miasta Torunia wskazuje, iż na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 cytowanej ustawy Kodeks postępowania administracyjnego skargi m. in. na kierowników gminnych jednostek organizacyjnych dotyczące ich zadań lub działalności, rozpatruje rada gminy, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg.

Naczelny Sąd Administracyjny szczegółowo wyjaśnił w wyroku z dnia 1 grudnia 1998r. (Sygn. akt III SA 1636/97), iż „Skarga, o której mowa w art. 227 kpa, ... jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.”

Oznacza to, że postępowanie skargowe w tym trybie jest postępowaniem jednoinstancyjnym i od niniejszej uchwały nie służy skarga do sądu administracyjnego.